

Exposició fotogràfica / 9 maig - 10 juny 2011

Sala d'Exposicions de l'Edifici Polivalent / Campus de Cappont

CATALÀ ROCA A ISIL

L'Edifici Polivalent del Campus de Cappont acull, a partir del proper 5 de maig i fins al 10 de juny, la mostra **Català Roca a Isil**, conformada per un total de 25 instantànies de gran format que el fotògraf i historiador vallesà va fer en el transcurs de la Festa de les Falles del juny de 1957. Pere Català Roca (1923-2009), guardonat l'any 1985 amb la Creu Sant Jordi i amb una trajectòria fotogràfica també reconeguda pel Premi Ciutat de Barcelona el 1954, va ser un dels artífexs en la promoció de vincles culturals amb l'Alguer i va dur a terme nombrosos estudis al voltant de la història medieval de Catalunya així com sobre la catalanitat de C o l o m .

Després del seu pas per la UdL, l'exposició es podrà veure a Isil, precisament en el marc de la tradicional celebració que es duu a terme diversos municipis del Pirineu. La mostra està organitzada per l'Associació Cultural de Fallaires d'Isil i la UdL.

</export/sites/universitat-lleida/ca/serve>

[+] AMPLIAR

Pere Català i Roca

Pere Català i Roca (Valls, 1923 – Barcelona, 2009)

personatge singular, difícil d'enquadrar en una única vessant ja que té una personalitat polièdrica. Podem parlar del Pere Català fotògraf, però també del Pere Català historiador, de l'estudiós del folklore o del Pere Català d i v u l g a d o r .

Professionalment es dedicà a la fotografia, com el seu pare Pere Català i Pic o el seu germà Francesc. En aquest marc, i barrejant diversos dels seus interessos, l'any 1957 es desplaça a Isil la revetlla de Sant Joan i documenta el poble i la tradició de les Falles. En diverses ocasions explicà que en aquell moment era l'únic dels presents que no estava directament vinculat a Isil.

Com a fotògraf la seva obra està avalada per les distincions que rep, entre les quals sobresurt el Premi Ciutat de Barcelona de l'any 1955, el premi ESCE de París i el Premi Visioni d'Itàlia.

Il·lustra molts llibres i articles, propis i d'altres, amb imatges seves. És autor d'un bon nombre de les fotografies de patrimoni lleidatà de la primera edició de la Gran Enciclopèdia Catalana. És autor de la col·lecció de llibres de fotografia, amb textos seus, de temes barcelonins que entre 1971 i 1978 publica la Caixa d'Estalvis Sagrada F a m í l i a .

A banda de la seva participació en exposicions col·lectives, en fa d'individuals a Barcelona (a l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, al Reial Cercle Artístic), Valls, Alella, Castellbisbal (en el marc de la Primavera F o t o g r à f i c a) .

Una nit màgica segons Pere Català i Roca

A les Falles d'Isil de l'any 1957 només jo podia considerar-m'hi espectador foraster, perquè les altres dues persones foranes tenien vinculació amb el Pallars: l'apreciat folklorista Joan Lluís i la seva muller, Alba. De fet, ell, l'amic Joan Lluís, va participar com un fallaire més a la festa del foc, i així, el recordo prou bé duent una falla, ballant la dansa característica i, encara, exhortant els músics –ignoro si locals o no- a què toquessin acords impropis de la meravella d'aquella càlida nit de la vigília de Sant Joan. Amb raó, a hores d'ara l'autor pirinenc Ferran Rella pot glossar el que anomena "l'escenificació del ritual del foc".

El perquè de la meua anada a Isil obeïa a més d'un motiu. D'antuvi, la voluntat d'excursionista i el coneixement d'algun comptat text, com l'ardida poesia , de Mn Antoni Navarro, que acaba amb l'estrofa:
" S o m l ' à l è d e l a t e m p e s t a
s o m e l r i t m e d e l a f e s t a
s o m l ' o l o r d e l a g i n e s t a
d e l a v e t l l a d e S a n t J o a n . "

La causa principal, però, que em féu arribar a Isil fou nogensmenys que la petició que vaig rebre, de " fer d'ulls d'Amades". Ocorria que l'indesmaïable folklorista Joan Amades era, llavors, practicament cec, no podia traslladar-se des de Barcelona i volia tenir documentació actual sobre la celebració a Isil dels solstici d'estiu. Les fotografies l i s e r i n p r o f i t o s e s . El desig d'Amades em portà , doncs, a Isil, l'any 1957. Vaig conèixer-hi el peculiar Mn Àngel Moga, que em facilità la tasca. I avui, amb la flama del record, evoco el meu somni de la Nit d'Isil.

P e r e C a t a l à i R o c a , 1 9 9 7